

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เอกสารประกอบการพิจารณา

การปรับปรุงถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า (PSR) จากพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนี
ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) ในเอกสารแนบ บี
ของภาคผนวก ๓ ของความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วย
ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่ง
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน
อ.พ. ๔/๒๕๕๔ การประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมัยสามัญทั่วไป

จัดทำโดย กลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ
โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐-๒

เรียกดูเอกสารได้ที่

www.parliament.go.th/library

การปรับกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า (PSR) จากพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์
ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) ในเอกสารแนบ บี
ของภาคผนวก ๓ ของความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วย
ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่ง
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นในเวลาจำกัด เพื่อให้ทันสมัย ประโยชน์ในการพิจารณابันทึกรความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์อาเซียน-จีนระหว่างรัฐบาล แห่งรัฐสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐ ประชาชนจีน โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ ข่าวจากสื่อต่าง ๆ และ/หรือ สรุปลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่สมาชิกรัฐสภาและผู้สนใจทั่วไป หากมี ข้อผิดพลาดประการใดขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่ง เอกสารประกอบการพิจารณานี้ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑,๒,๓ สำนักวิชาการ เป็นผู้จัดทำ และเผยแพร่ทาง www.parliament.go.th/library ผู้ใดนำ ข้อความหรือส่วนหนึ่งส่วนใดในเอกสารนี้ไปลงพิมพ์ในเอกสารอื่น โปรดอ้างอิงที่มากำกับไว้ ด้วย

ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ - ๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘ และ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๙

กลุ่มงานบริการวิชาการ
สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
๑. การปรับกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า (PSR) จากพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนี ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) ในเอกสารแนบ บี ของภาคผนวก ๓ ของความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
๒. ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจของอาเซียน-จีน	๓
๓. ข้อมูลพื้นฐานสาธารณรัฐประชาชนจีน	๖
๔. ข้อมูลสรุปการค้าระหว่างประเทศของไทยกับจีน	๒๕
๕. มูลค่าการส่งออก การนำเข้า และดุลการค้าของไทย	๒๖
๖. ภาคผนวก	
- ตารางเปรียบเทียบการปรับกฎเฉพาะรายสินค้า (PSR) ฉบับปี HS 2002 เป็นฉบับปี HS 2007 ภายใต้ ACFTA	๒๘

ผู้รับผิดชอบ

นางวิจิตรา วัชรภรณ์
นางสาวเขาวนิจ สุนนันท

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ
วิทยากรเชี่ยวชาญ (บังคับบัญชา
ข้าราชการในกลุ่มงานบริการวิชาการ ๒)

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายณัฐพงศ์ พันธุ์ไชย
นายทศนารถ เมฆประยูร
นางสาวอัจฉรา ชุมเหล็ก
นางสาวสุนันท์ เจสละ

วิทยากรปฏิบัติการ
นิติกรปฏิบัติการ
เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน

พฤศจิกายน ๒๕๕๔

สรุปสาระสำคัญ

การปรับปรุงถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า (PSR) จากพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนี ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) ในเอกสารแนบ บี ของภาคผนวก ๓ ของความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีนลงนามเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยประกอบด้วยความตกลงด้านการค้าสินค้า การบริการ และการลงทุน รวมถึงความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

๑.๒ ภายใต้ความตกลงด้านการค้าสินค้า ไทยลงนามเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ และมีผลบังคับใช้ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๘ ปัจจุบัน ทั้งไทยและจีนลดภาษีสินค้าลงแล้วประมาณร้อยละ ๙๐ โดยภาษีในรายการสินค้าปกติ ลดเป็นร้อยละ ๐ เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๓ รายการสินค้าอ่อนไหวจะต้องลดภาษีลงเหลือไม่เกินร้อยละ ๒๐ ภายในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ และรายการสินค้าอ่อนไหวสูงจะต้องลดภาษีลงเหลือไม่เกินร้อยละ ๕๐ ภายในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘

๑.๓ ภายใต้กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า อาเซียนและจีนได้ตกลงมูลค่าของวัตถุดิบที่ใช้ภายในประเทศ (RVC: Regional Value Content) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของราคา FOB และกำหนดให้มีถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า (PSR) เนื่องจากมีสินค้าบางรายการที่อาจมีเกณฑ์การใช้วัตถุดิบภายในประเทศไม่ถึงร้อยละ ๔๐ โดยกฎ PSR นี้กำหนดไว้ในภาคผนวก ๓ ของความตกลงด้านการค้าสินค้า โดยเริ่มบังคับใช้ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๘

๑.๔ เนื่องจากกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าและกฎเฉพาะรายสินค้าดังกล่าวอยู่บนพื้นฐานของพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนี ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) ซึ่งองค์การศุลกากรโลกได้กำหนดให้เปลี่ยนไปใช้พิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนี ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) ตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน-จีน ครั้งที่ ๙ ณ เมืองดานัง ประเทศเวียดนาม ตกลงร่วมกันที่จะรับรองการปรับปรุงถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้าจากฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) เพื่อผนวกเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฯ โดยวิธีบริหาร โดยไม่มีการทำความตกลงฉบับใหม่ระหว่างประเทศภาคีเพื่อแก้ไขภาคผนวก

๑.๕ ต่อมา คณะทำงานกลุ่มย่อยด้านกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าครั้งที่ ๒๓ เมื่อวันที่ ๑-๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ ณ เมืองหลวงพระบาง สปป. ลาว จึงมีมติขอให้ประเทศจีนและสมาชิกอาเซียนดำเนินการปรับปรุงถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้าที่ต้องแก้ไขให้สอดคล้องกับระบบการกำหนดพิกัดฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) โดยให้การแก้ไขดังกล่าวมีผลอย่างช้าที่สุดภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔

๑.๖ อย่างไรก็ตาม อาเซียนบางประเทศยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ (รวมทั้งไทย ซึ่งมีทั้งสิ้น ๕๒๗ รายการ) และเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้รับหนังสือจากกรมศุลกากรแจ้งว่าการปรับพิกัดอัตราศุลกากรฮาร์โมนีไนซ์จากฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) มีผลให้เกณฑ์ถิ่นกำเนิดของสินค้าบางรายการเปลี่ยนแปลง (ประเภทย่อย ๓๐๐๖.๑๐ และประเภทย่อย ๔๑๐๓.๙๐)

๒. สถานะล่าสุด

อาเซียนบางประเทศยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ (รวมทั้งไทย ซึ่งมีทั้งสิ้น ๕๒๗ รายการ) และเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้รับหนังสือจากกรมศุลกากรแจ้งว่าการปรับพิกัดอัตราศุลกากรฮาร์โมนีไนซ์จากฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) มีผลให้เกณฑ์ถิ่นกำเนิดของสินค้าบางรายการเปลี่ยนแปลง (ประเภทย่อย ๓๐๐๖.๑๐ และประเภทย่อย ๔๑๐๓.๙๐) จึงต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๙๐

๓. ผลกระทบ/ผลการปรับ PSR

๓.๑ การปรับเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนีไนซ์จากฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) เป็นผลให้เกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าในประเภทย่อย ๓๐๐๖.๑๐ (ผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม/เอ็นเอ็นบีแอล) และประเภทย่อย ๔๑๐๓.๙๐ (หนังสือพิมพ์และหนังสือ/อื่นๆ) เปลี่ยนแปลงไปจากที่กำหนดไว้ในฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) ซึ่งทำให้สินค้าทั้งสองประเภทดังกล่าวมีทางเลือกในการได้ถิ่นกำเนิดสินค้ามากขึ้น คือ RVC ร้อยละ ๔๐ หรือการเปลี่ยนพิกัดในระดับ ๔ หลัก

๓.๒ การปรับเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนีไนซ์จากฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) นี้ ไม่ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธกรณีการเปิดตลาดสินค้าของแต่ละประเทศภาคี แต่จะเพิ่มความคล่องตัวในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและการตรวจปล่อยสินค้านำเข้าจากประเทศภาคีตามความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า เนื่องจากได้มีการระบุพิกัดศุลกากรฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) ซึ่งเป็นฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

๓.๓ หากไทยไม่ปรับเปลี่ยนกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้าให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนีไนซ์ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) จะทำให้สินค้านำเข้าดังกล่าวไม่มีเกณฑ์ถิ่นกำเนิดมารองรับและไม่สามารถใช้สิทธิประโยชน์ได้

ที่มา : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจของอาเซียน-จีน*

อาเซียนกับจีน ได้ลงนามกรอบความตกลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาเซียน-จีน (Framework Agreement on ASEAN -China Comprehensive Economic Cooperation) เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2545 เพื่อเป็นกรอบและแนวทางสำหรับการเจรจาจัดตั้งเขตการค้าเสรี อาเซียน-จีน ที่ครอบคลุมทั้งเรื่องการเปิดเสรีการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน และความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่างๆ

และต่อมา ทั้งสองฝ่ายได้สามารถสรุปการเจรจาและลงนามในความตกลงด้านการค้าสินค้าระหว่างอาเซียน-จีน (Agreement on Trade in Goods of the Framework Agreement on Comprehensive Economic Co-operation between the ASEAN and China) ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน-จีน เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2547 ณ กรุงเวียงจันทน์ ประเทศลาว

การเปิดเสรีการค้าสินค้า

การเปิดเสรีการค้าสินค้า แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1)การลดภาษีสินค้าบางส่วนทันที (Early Harvest Program) และ 2)การลดภาษีสินค้าทั่วไป

1) **การลดภาษีสินค้า Early Harvest Program** จะครอบคลุมสินค้าเกษตรภายใต้พิกัดศุลกากรตอนที่ 01-08 (สัตว์มีชีวิต เนื้อสัตว์ และส่วนอื่นของสัตว์ที่บริโภคได้ ปลา ผลิตภัณฑ์นม ไข่สัตว์ปีก ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ต้นไม้ พืชผักที่บริโภคได้ และผลไม้และลูกบัตที่บริโภคได้) รวมทั้งสินค้าเฉพาะ (Specific products) ที่มีผลเฉพาะกับประเทศที่ตกลงกันสองฝ่ายเท่านั้น เช่น ไทยกับจีนได้ตกลงที่จะเร่งลดภาษีระหว่างกันอีก 2 รายการ คือ ถ่านหินแอนทราไซต์และถ่านหินโค้ก/เซมิโค้ก โดยให้จีนและอาเซียนเดิม 6 ประเทศ เริ่มต้นการลดภาษีในวันที่ 1 มกราคม 2547 และลดภาษีลงเป็น 0% ภายในในวันที่ 1 มกราคม 2549 และให้ความยืดหยุ่นกับอาเซียนใหม่ 4 ประเทศ ในอัตราและระยะเวลาเริ่มลดภาษีแต่ต้องลดภาษีเป็น 0% ภายในปี 2553 ทั้งนี้ สำหรับสินค้าที่มีมาตรการโควตาภาษี เช่น หอม และกระเทียม จะลดเฉพาะอัตราภาษีในโควตาเท่านั้น

ในการนี้ เนื่องจากไทยและจีนเห็นศักยภาพด้านการค้าระหว่างกันในสินค้าเกษตรพิกัดศุลกากร 07-08 (ผัก และผลไม้) ทั้งสองฝ่ายจึงได้เห็นชอบและร่วมลงนามในความตกลงเร่งลดภาษีสินค้าผักและผลไม้ระหว่างไทย-จีน (Agreement between the Government of the People's Republic of China and the

*ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ.กระทรวงพาณิชย์.สืบค้นจาก

Government of the Kingdom of Thailand on Accelerated Tariff Elimination under the Early Harvest Programme of the Framework Agreement on Comprehensive Economic Cooperation between ASEAN and China) เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2546 โดยให้นำสินค้าในสองหมวดนี้มาเร่งลดภาษีระหว่างกันก่อนประเทศอาเซียนอื่นๆ โดยให้ลดอัตราภาษีให้เหลือ 0% ภายในวันที่ 1 ตุลาคม 2546 ซึ่งต่อมาสิงคโปร์ได้เข้าร่วมลงนามในความตกลงฯ นี้ด้วย

2) **การลดภาษีสินค้าทั่วไป** ได้แบ่งรายการสินค้าออกเป็น 2 รายการ ได้แก่ รายการสินค้าปกติ (Normal Track) ซึ่งมีอัตราภาษีสุดท้าย คือ 0% และ รายการสินค้าอ่อนไหว (Sensitive Track) ซึ่งเป็นสินค้าที่ต้องการความคุ้มครอง และจะมีระยะเวลาการลด/เลิกภาษีมากกว่าสินค้าปกติ ดังนี้

- **สินค้าปกติ (Normal Track):** กำหนดให้ลดอัตราภาษีที่สูงกว่า 20% ให้เหลือ 20% ในวันที่ 1 มกราคม 2548 ส่วนภาษีที่มีอัตราต่ำกว่า 20% ให้ลดอัตราภาษีลงตามลำดับ และอัตราภาษีของสินค้าทั้งหมดจะต้องลดลงเหลือ 0% ภายในวันที่ 1 มกราคม 2553 (5 ปี) พร้อมกับให้สินค้าจำนวน 150 รายการได้รับความยืดหยุ่นให้ลดภาษีเหลือ 0% ได้ถึงปี 2555 (7 ปี) รวมทั้งให้เพิ่มสินค้าที่จะมีอัตราภาษีอยู่ที่ 0-5% จากจำนวน 40% ในปี 2548 เป็น 60% ในปี 2550

- **สินค้าอ่อนไหว (Sensitive Track):** จะมีได้ไม่เกิน 400 รายการและไม่เกินร้อยละ 10 ของมูลค่าการนำเข้า โดยกำหนดให้ลดอัตราภาษีเหลือ 20% ในปี 2555 และมีอัตราภาษีสุดท้ายอยู่ที่ 0-5% ในปี 2561 ส่วนสินค้าอ่อนไหวสูง (Highly Sensitive Track) ได้ตกลงในเบื้องต้นที่จะกำหนดไม่ให้เกิน 40% หรือ 100 รายการของสินค้าอ่อนไหวทั้งหมด โดยต้องเลือกหลักเกณฑ์ที่มีจำนวนรายการน้อยกว่า และลดอัตราภาษีเหลือ 50% ในปี 2558

ทั้งนี้ สินค้าที่จะได้รับสิทธิการลดภาษีภายใต้เขตการค้าเสรี อาเซียน-จีน จะต้องได้แหล่งกำเนิดของสินค้าตามกฎหมายเกณฑ์ที่ได้ตกลงกัน คือ สินค้าบางประเภทต้องใช้วัตถุดิบภายในทั้งหมด (Wholly Obtained) ส่วนสินค้าอื่นๆ ต้องมีมูลค่าของวัตถุดิบที่ใช้ภายในประเทศไม่ต่ำกว่า 40% โดยสามารถนำมูลค่าของวัตถุดิบจากทุกประเทศสมาชิกมารวมกันได้

นอกจากนี้ อาเซียนและจีนได้จัดทำกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าเฉพาะ (Product Specific Rules: PSR) (รายการสินค้าที่มี PSR)

พร้อมกันนี้ ทั้งสองฝ่ายได้เห็นชอบให้สามารถใช้อนุสัญญาการปกป้องเพื่อเป็นการปกป้อง อุตสาหกรรมภายในของแต่ละประเทศจากผลของการเปิดเสรีการค้าอาเซียน-จีน อาทิ การ ทะลักของสินค้านำเข้าที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อสินค้า/อุตสาหกรรมภายในประเทศ โดยให้ ขึ้นอัตราภาษีนำเข้าของสินค้าที่ได้รับผลกระทบให้เท่ากับอัตราภาษีทั่วไปที่เก็บจากประเทศ สมาชิก WTO ในช่วงเวลาเดียวกัน และสามารถใช้อนุสัญญานี้ได้ตั้งแต่วันที่ความตกลงการค้า สินค้ามีผลบังคับใช้จนถึง 5 ปี หลังจากวันสิ้นสุดของการยกเลิกหรือลดภาษีศุลกากรของสินค้า นั้นๆ นอกจากนี้ อาเซียนและจีนได้จัดทำความตกลงว่าด้วยกลไกการระงับข้อพิพาท เพื่อ เป็นข้อผูกพันในการดำเนินการ เมื่อเกิดข้อพิพาทจากการเปิดเสรีอาเซียน - จีน ด้วย

การเปิดเสรีด้านการค้าบริการ

อาเซียนและจีนได้ลงนามความตกลงด้านการค้าบริการ พร้อมข้อผูกพันการเปิดตลาดกลุ่มที่ 1 ได้แล้ว เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2550 ณ เมืองเซบู สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ โดยความตกลงฯ ครอบคลุมธุรกิจบริการภาคเอกชนทุกสาขา โดยไม่ครอบคลุมการให้บริการและการจัดซื้อจัดจ้างบริการโดยรัฐ สำหรับระดับการเปิดตลาดของแต่ละประเทศ จะระบุอยู่ในตารางข้อผูกพันของแต่ละประเทศ ทั้งนี้ ไทยเสนอผูกพันเปิดตลาดภายใต้กรอบที่กฎหมายปัจจุบันอนุญาตให้ต่างชาติประกอบธุรกิจได้ คือ ให้ประเทศสมาชิกอาเซียนและจีนสามารถเข้ามาประกอบธุรกิจได้โดยถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 49 และมีเงื่อนไขอื่นตามกฎหมายเฉพาะสาขา เช่น ในสาขาวิชาชีพต้องเป็นไปตามที่สภาวิชาชีพกำหนด

ข้อผูกพันสาขาการเปิดตลาดกลุ่มแรก

- ประเทศสมาชิกอาเซียนรวมทั้งไทยเสนอผูกพันเปิดตลาดในระดับสูงกว่าที่เปิดตลาดภายใต้ WTO แต่ต่ำกว่าที่เปิดตลาดให้กันเองในอาเซียน โดยกิจกรรมที่ไทยเสนอเปิดตลาดเพิ่มขึ้นจากข้อผูกพันภายใต้ WTO ครอบคลุมกิจกรรมบริการบางประเภทในสาขาวิชาชีพ การศึกษา บริการด้านสุขภาพ การท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้าทางเรือ

- สำหรับจีนเสนอเปิดตลาดเพิ่มเติมจากข้อผูกพันภายใต้ WTO โดยครอบคลุมกิจกรรมในสาขาบริการด้านคอมพิวเตอร์ บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ บริการขนส่งสินค้าทางถนน และบริการธุรกิจอื่นๆ

ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ

อาเซียนและจีน รวมทั้งไทย มีกำหนดจะร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะใน 5 สาขา ได้แก่ เกษตรกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การลงทุน และการพัฒนาลุ่มแม่น้ำโขง และความร่วมมือด้านต่างๆ อาทิ สุลกากร การปกป้องทรัพย์สินทางปัญญา การจัดตั้งศูนย์กลางในการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการค้าและการลงทุน การพัฒนาความตกลงให้มีการยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements: MRA) การดำเนินการตามแผนงานในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และการให้ความช่วยเหลือประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน

ข้อมูลพื้นฐานสาธารณรัฐประชาชนจีน*

1. ข้อมูลเศรษฐกิจ

1.1 ภาพรวมเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจจีนมี GDP (PPP) มูลค่า 10 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองของโลก รองจากสหรัฐอเมริกา การขยายตัวของเศรษฐกิจจีนอยู่ที่ประมาณร้อยละ 11.4 ในปี 2007 โดยมีการส่งออก และการลงทุนเป็นตัวผลักดันเศรษฐกิจที่สำคัญ ทั้งนี้ Viewswire¹ คาดการณ์ว่าการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนในปี 2008 จะชะลอตัวลงเหลือร้อยละ 9.6 และ ร้อยละ 9 ในปี 2009

ภาคอุตสาหกรรมเป็นสาขาที่สำคัญที่สุดสำหรับเศรษฐกิจจีนโดยในปี 2007 มีสัดส่วนร้อยละ 48.6 ของ GDP รองลงมาคือภาคบริการมีสัดส่วนร้อยละ 40.1 ของ GDP และภาคเกษตรเป็นอันดับสุดท้ายมีสัดส่วนร้อยละ 11.3 ของ GDP อย่างไรก็ตามภาคเกษตรยังคงมีจำนวนแรงงานมากที่สุด มีสัดส่วนร้อยละ 40 รองลงมาคือภาคบริการ และภาคอุตสาหกรรม

การส่งออกของจีนในปี 2007 มีมูลค่า 1,218,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งจัดเป็นอันดับ 5 ของโลก ในขณะที่อัตราการลงทุนในจีนสูงถึงร้อยละ 42.7 ของ GDP ในปี 2007 ซึ่งรัฐบาลจีนมองเห็นว่าการที่มีการส่งออก และการลงทุนเป็นตัวสำคัญในการผลักดันเศรษฐกิจจะนำไปสู่อุปสรรคในการเติบโตของประเทศในระยะยาว เนื่องจากการพึ่งพาการส่งออกซึ่งมีการเติบโตอย่างรวดเร็วจะทำให้เงินต้องผูกติดกับสภาพตลาดโลกมากเกินไป อีกทั้งยังจะทำให้เกิดความยุ่งยากในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นอกจากนี้การลงทุนที่มากเกินไปนั้นจะทำให้ประสิทธิภาพของการลงทุนลดลง และเกิดการ Over Supply ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาในการกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ รัฐบาลจีนจึงต้องการจะปรับเปลี่ยนจากการเน้นการส่งออก และการลงทุน ไปสู่การเน้นการส่งเสริมอุปสงค์ภายในประเทศ โดยในปี 2006-2007 จีนได้ออกมาตรการในการควบคุมการลงทุน เช่น การขึ้นอัตราดอกเบี้ยและการควบคุมธนาคารโดยตรงในมาตรการการปล่อยกู้ การปรับขึ้นสัดส่วนเงินสำรองของธนาคารพาณิชย์ การเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (เพิ่มถึง 7 ครั้งในช่วงเกือบ 2 ปี) นอกจากนี้ นโยบายในด้านการส่งออกมีความเข้มงวดมากขึ้นในช่วงที่ผ่านมา โดยจีนได้ออกมาตรการใหม่ๆ หลายข้อ เช่น การเพิ่มจำนวนสินค้าที่มีภาษีส่งออก การยกเลิกการคืนภาษี VAT ในสินค้าประมาณ 2,800 รายการ (ระดับ 8 หลัก) ให้กับผู้ส่งออก การห้ามการส่งออก และลดการส่งออกสินค้าที่ใช้พลังงานและทรัพยากรธรรมชาติสูง เป็นต้น

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ.กระทรวงพาณิชย์.สืบค้นจาก

<http://www.thaifita.com/thaifita/Home/บทความต่าง/tabid/62/ctl/Details/mid/433/ItemID/5541/Default.aspx>.

สืบค้นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓.

1.2 ดัชนีเศรษฐกิจ

	2003	2004	2005	2006	2007
GDP (US\$bn)	1,647.9	1,936.5	2,278.3	2,681.4	3,247
Real GDP Growth (% change YOY)	10.0	10.1	10.2	10.5	11.9
GDP per capita (US\$)	1,280.0	1,490.0	1,740.0	2,040.0	2,450
แรงงาน	776.3	783.6	790.1	798.0	800.7
แรงงานแบ่งโดยภาค (% ของจำนวน แรงงานทั้งหมด)					
ภาคเกษตร			45		
ภาคอุตสาหกรรม			24		
ภาคบริการ			31		
อัตราค่าแรงงาน/ช.ม. (US\$)	0.9	1.0	1.2	1.4	1.73
อัตรว่างงาน (%)	10.3	9.9	9.7	9.8	9.2
อัตราเงินเฟ้อ (% change YOY)	1.2	3.8	1.8	1.4	4.8
ดุลบัญชีเดินสะพัด (US\$bn)	45.9	68.7	160.8	207.9	371.8
ดุลบัญชีเดินสะพัด (% of GDP)	2.8	2.5	7.1	7.8	11.5
ทุนสำรองระหว่างประเทศ (US\$trn)				1.07	
หนี้สินระหว่างประเทศ (US\$bn)	193.6	228.6	303.0		350.1
แหล่งที่มาของ GDP (% of factor cost GDP)					
ภาคเกษตร	12.6	13.1	12.6	11.9	11.3
ภาคอุตสาหกรรม	46.0	46.2	47.5	48.1	48.6
ภาคบริการ	41.5	40.7	39.9	39.9	40.1

ที่มา: National Bureau of Statistics, Statistical Yearbook, Economist Intelligence Unit

1.3 การค้าระหว่างประเทศ

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญของจีนในปี 2007

มูลค่า: ล้านดอลลาร์สหรัฐ

Rank	Partner Country	Export Value	Import Value	Total Trade Value
	World	956,261	1,218,155	2,174,416
1	United States	69,860	232,761	302,621
2	Japan	133,903	102,116	236,019
3	Hong Kong	12,824	184,289	197,113
4	Korea South	104,044	56,128	160,173
5	Taiwan	100,985	23,480	124,466
6	Germany	45,421	48,728	94,150
7	Russia	19,629	28,483	48,113
8	Singapore	17,520	29,679	47,199

Rank	Partner Country	Export Value	Import Value	Total Trade Value
9	Malaysia	28,737	17,701	46,439
10	Netherlands	4,935	41,410	46,345
11	Australia	25,758	17,997	43,755
12	United Kingdom	7,783	31,653	39,437
13	India	14,658	24,036	38,695
14	Thailand	22,652	11,978	34,631
15	France	13,353	20,321	33,675
16	Iran	13,329	19,362	32,692
17	Italy	10,216	21,177	31,393
18	Philippines	23,128	7,505	30,634
19	Brazil	18,342	11,376	29,718
20	Saudi Arabia	17,545	7,814	25,360

ที่มา: Global Trade Atlas

ตลาดส่งออกที่สำคัญของจีน

มูลค่า: ล้านเหรียญสหรัฐ

Rank	Partner Country	Export Value	Import Value	Total Trade Value	Export Value (%)	Import Value (%)	Total Trade Value (%)
	World	762,326	969,323	1,218,155	100.00	100.00	100.00
1	United States	162,938	203,516	232,761	21.37	21.00	19.11
2	Hong Kong	124,504	155,434	184,289	16.33	16.04	15.13
3	Japan	84,097	917,719	102,116	11.03	9.47	8.38
4	Korea South	35,116	44,557	56,128	4.61	4.60	4.61
5	Germany	32,537	40,302	48,728	4.27	4.16	4.00
6	Netherlands	25,876	30,843	41,410	3.39	3.18	3.40
7	United Kingdom	18,983	241,584	31,653	2.49	2.49	2.60
8	Singapore	16,716	23,188	29,679	2.19	2.39	2.44
9	Russia	13,210	15,829	28,483	1.73	1.63	2.34
10	India	8,936	14,588	24,036	1.17	1.50	1.97
11	Taiwan	16,558	20,739	23,480	2.17	2.14	1.93
12	Italy	11,694	15,975	21,177	1.53	1.65	1.74
13	France	11,647	13,897	20,321	1.53	1.43	1.67
14	Canada	11,657	15,519	19,362	1.53	1.60	1.59
15	Australia	11,065	13,626	17,997	1.45	1.41	1.48
16	Malaysia	10,617	13,540	17,701	1.39	1.40	1.45
17	United Arab Emirates	8,732	11,411	17,036	1.15	1.18	1.40

		2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
18	Spain	8,442	11,490	16,541	1.11	1.19	1.36	43.95
19	Belgium	7,740	9,908	12,681	1.02	1.02	1.04	27.98
20	Indonesia	8,348	9,453	12,609	1.10	0.98	1.04	33.38

ที่มา: Global Trade Atlas

แหล่งนำเข้าหลักของจีน

มูลค่า: ล้านเหรียญสหรัฐฯ

		2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
	World	660,221	791,793	956,261	100.00	15.22	14.63	15.27
1	Japan	100,467	115,810	133,903	15.22	11.64	11.34	16.84
2	Korea South	76,873	89,818	104,044	11.64	11.31	11.01	16.72
	Taiwan	74,655	87,140	100,985	11.31			
4	China	55,178	73,365	85,695	8.36	7.38	7.48	21.52
5	United States	48,734	59,222	69,860	7.38	4.65	4.79	23.54
6	Germany	30,668	37,887	45,421	4.65	3.05	2.98	17.25
7	Malaysia	20,107	23,576	28,737	3.05	2.45	2.42	18.88
8	Australia	16,146	19,195	25,758	2.45	2.12	2.27	28.36
9	Philippines	12,870	17,676	23,128	1.95	1.95	2.23	37.34
10	Thailand	13,993	17,961	22,652	2.12	2.50	2.23	6.92
11	Russia	15,886	17,538	19,629	2.41	1.28	1.21	14.00
	Brazil	9,981	12,907	18,342	1.51			
	Saudi Arabia	12,286	15,086	17,545	1.86			
	Singapore	16,530	17,674	17,520	2.50			
	India	9,780	10,469	14,658	1.48			
	France	9,016	11,288	13,353	1.37			
	Iran	6,795	9,946	13,329	1.03			
	Angola	6,580	10,930	12,884	1.00			
	Hong Kong	12,232	10,794	12,824	1.85			
	Indonesia	8,429	9,610	12,380	1.28			

ที่มา: Global Trade Atlas

สินค้าส่งออกที่มีมูลค่ามากที่สุด 10 อันดับแรก

มูลค่า: ล้านดอลลาร์สหรัฐ

Commodity	Description	United States Dollars		% Share		% Change
		2006	2007	2006	2007	2007/2006
85	Electrical Machinery	227,545	300,334	23.48	24.7	31.99
84	Machinery	186,656	228,664	19.26	18.8	22.51
61	Knit Apparel	44,903	61,342	4.63	5.04	36.61
62	Woven Apparel	43,710	47,339	4.51	3.89	8.30
72	Iron And Steel	25,160	39,950	2.6	3.28	58.79
90	Optic,Nt 8544;Med Instr	32,629	37,007	3.37	3.04	13.42
73	Iron/Steel Products	26,792	36,719	2.76	3.01	37.05
94	Furniture And Bedding	27,956	35,957	2.88	2.95	28.62
87	Vehicles, Not Railway	22,382	31,862	2.31	2.62	42.35
95	Toys And Sports Equipmt	22,639	27,077	2.34	2.22	19.60

ที่มา: Global Trade Atlas

สินค้านำเข้าที่มีมูลค่ามากที่สุด 10 อันดับแรก

มูลค่า: ล้านดอลลาร์สหรัฐ

Commodity	Description	United States Dollars		% Share		% Change
		2006	2007	2006	2007	2007/2006
85	Electrical Machinery	219,085	257,607	27.67	26.9	17.58
84	Machinery	109,466	124,440	13.83	13	13.68
27	Mineral Fuel, Oil Etc	89,077	104,675	11.25	11	17.51
90	Optic,Nt 8544;Med Instr	58,853	69,405	7.43	7.26	17.93
26	Ores,Slag,Ash	31,950	53,911	4.04	5.64	68.73
39	Plastic	37,837	45,319	4.78	4.74	19.77
29	Organic Chemicals	29,855	38,385	3.77	4.01	28.57
74	Copper+Articles Thereof	17,173	27,172	2.17	2.84	58.23
72	Iron And Steel	20,042	23,012	2.53	2.41	14.82

87	Vehicles, Not Railway	17,041	22,111	2.15	2.31	29.75
----	-----------------------	--------	--------	------	------	-------

ที่มา: Global Trade Atlas

1.4 เงินลงทุน FDI

มูลค่า: พันล้านเหรียญสหรัฐฯ

	2003	2004	2005	2006	2007
Inward direct investment	47.1	54.9	79.1	81.1	85.4
Inward direct investment (% of GDP)	2.9	2.8	3.5	3	2.6
Outward direct investment	0.2	-1.8	-11.3	-21	-26
Net foreign direct investment	47.2	53.1	67.8	60.1	59.4
Share of world inward direct investment flows (%)	9.3	8.8	9.6	8.1	6.5
Share of world inward direct investment stock (%)	5.3	5.2	5.7	5.9	3

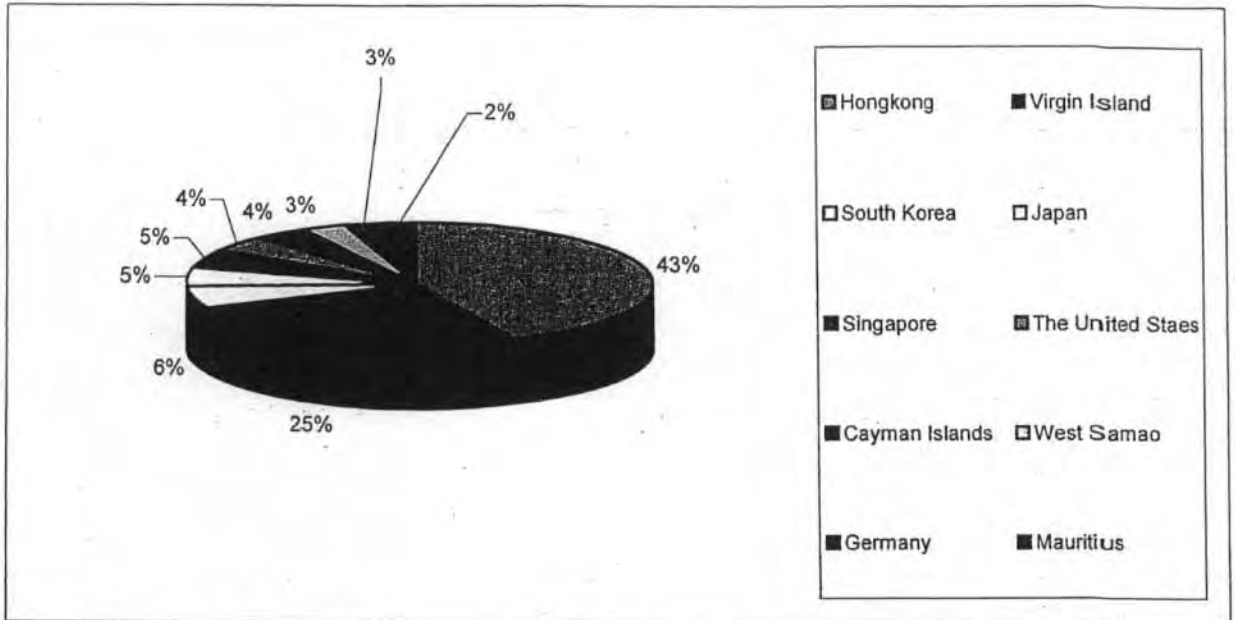
ที่มา: Economist Intelligence Unit

แหล่งเงินลงทุนจากต่างประเทศของจีน ปี2007 (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)

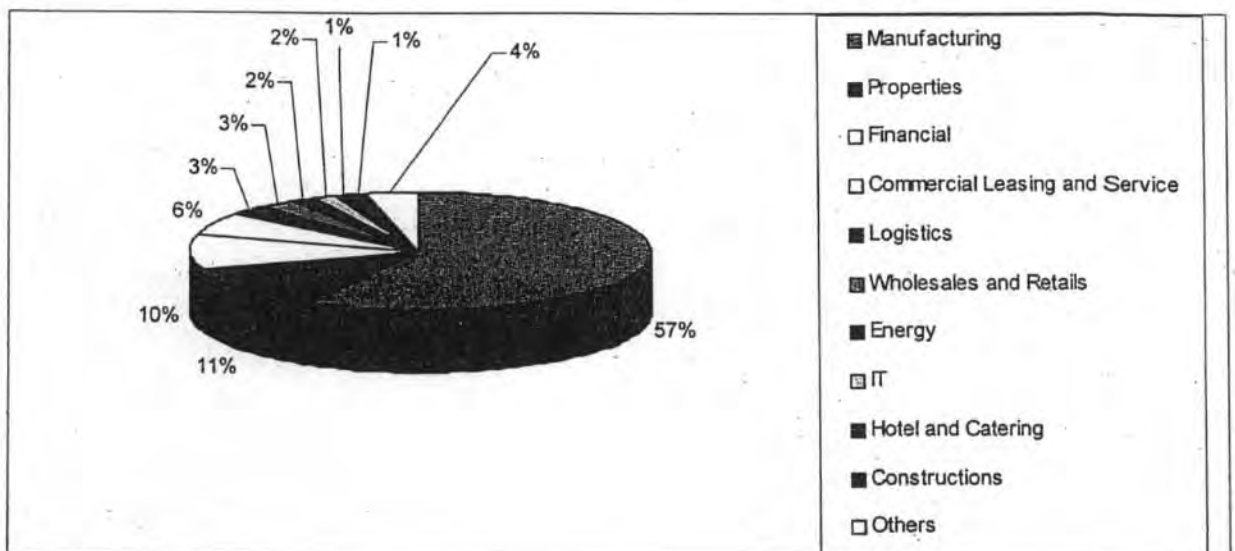
1.	Hong Kong	27.70
2.	Virgin Island	16.55
3.	South Korea	3.68
4.	Japan	3.58
5.	Singapore	3.18
5.	The United States	2.62
6.	Cayman Islands	2.57
7.	West Samoa	2.17
8.	Germany	1.98
9.	Taiwan	1.77
10.	Mauritius	1.33

ที่มา: www.fdi.gov.cn

สัดส่วนเงินลงทุนในจีนแยกโดยประเทศ ปี 2007

สัดส่วนเงินลงทุนในจีนแยกโดยภาคการลงทุน ปี 2006

ที่มา : www.fdi.gov.cn

2. การเมืองและสังคม

การเมือง

สาธารณรัฐประชาชนจีนปกครองในระบบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์มีพรรคคอมมิวนิสต์จีนซึ่งมีสมาชิกประมาณ 68 ล้านคน (สถิติปี 2004) เป็นสถาบันทางการเมืองที่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายด้านต่าง ๆ ของประเทศอย่างเบ็ดเสร็จตามแนวทางลัทธิมาร์กซ์-เลนิน ความคิดของอดีต

ประธานาธิบดี เหมาเจ๋อตง ทฤษฎีการสร้างพรรคสังคมนิยมที่มีเอกลักษณ์แบบจีนของเติ้งเสี่ยวผิง รวมถึงทฤษฎีสามตัวแทนที่ได้รับการบรรจุเข้าในรัฐธรรมนูญของรัฐเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2002 โดยรัฐบาลและรัฐสภามีหน้าที่คอยปฏิบัติตามมติและนโยบายที่พรรคกำหนดโดยยึดหลักประชาธิปไตยรวมศูนย์ (Democratic Centralism) ตามธรรมนูญพรรค กำหนดให้มีการประชุมสมัชชาพรรคแห่งชาติ (Party Congress) ทุก 5 ปี นับตั้งแต่ได้มีการจัดตั้งพรรคขึ้นในปี 1921 จนถึงปัจจุบัน พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้จัดให้มีการประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์แล้วรวมทั้งสิ้น 16 ครั้ง โดยได้จัดประชุมสมัชชาพรรคสมัยที่ 16 ไปเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2545 ซึ่งนายหู จิ่นเทา ได้รับเลือกให้เป็นเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ คนปัจจุบัน (วาระ 5 ปี)

ในระบอบการปกครองของจีนพรรคคอมมิวนิสต์จะเป็นผู้กำหนดนโยบายทุกด้านให้รัฐบาลไปปฏิบัติ (รัฐบาลจึงไม่ใช่องค์กรกำหนดนโยบาย) โดยจีนมีนโยบายภายในที่สำคัญ คือ เน้นการปฏิรูปเศรษฐกิจและการเปิดประเทศเพื่อสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ และกำหนดเป้าหมายให้ GDP เพิ่มขึ้นอีก 4 เท่าตัว (GDP ในปี 2007 เท่ากับ 3,247 พันล้านเหรียญสหรัฐ) และทำให้จีนสร้างความกินดีอยู่ดี “เสี่ยวกาง” แก่คนจีนในระดับเดียวกับประเทศที่กำลังพัฒนาในระดับกลาง ภายในปี 2563 (ค.ศ. 2020) ในขณะเดียวกัน ก็ต้องแก้ไขปัญหาคอขวดของระดับการพัฒนาระหว่างภาคตะวันออกกับภาคตะวันตก ซึ่งอาจนำมาซึ่งปัญหาการเมือง สังคม ความแตกแยกของชนชาติที่รุนแรง จึงได้กำหนดให้พัฒนาภาคตะวันตกไปในเวลาเดียวกันด้วย

จีนเน้นการปฏิรูปทางการเมืองอย่างค่อยเป็นค่อยไป ในขณะเดียวกัน เพื่อลดกระแสกดดันการเรียกร้องให้ปฏิรูปการเมือง ซึ่งพรรคคอมมิวนิสต์จีนประเมินแล้วว่าไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในระยะ 10 ปีข้างหน้า นายเจียงเจ๋อหมิน อดีตประธานาธิบดีจีน จึงได้เสนอหลักการ 3 ตัวแทนขึ้นมาและบรรจุลงไปในรัฐธรรมนูญของพรรค หลักการ 3 ตัวแทน จะสามารถลดแรงกดดันของกลุ่มนายทุนใหม่และนักวิชาการเรื่องปฏิรูปการเมืองได้ โดยพรรคคอมมิวนิสต์เปิดกว้างให้คนเหล่านี้เข้าไปมีส่วนร่วมในพรรคและการบริหารประเทศได้ในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ จีนได้เริ่มปล่อยให้การปกครองระดับท้องถิ่นในระดับตำบลและเมือง (อำเภอ) มีการเลือกตั้งโดยอิสระแล้วตั้งแต่ปี 1995

หลักการสามตัวแทนได้กำหนดให้พรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็นตัวแทนใน 3 ด้าน คือ

- (1) ด้านการผลิต โดยดูแลการพัฒนาทางเศรษฐกิจ
- (2) ด้านวัฒนธรรม โดยดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีของจีน และนำวัฒนธรรมอื่นที่ดีมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ
- (3) เปิดให้พรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็นตัวแทนของประชาชนทุกชนชั้น กล่าวคือ ได้เปิดให้กลุ่มนายทุนและนักธุรกิจ ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่พรรคกำหนดเข้ามาเป็นสมาชิกพรรค และมีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มขึ้น ถือเป็นกาเปลี่ยนภาพลักษณ์ของพรรคจากตัวแทนเชิงปฏิวัติ หรือตัวแทนของชนชั้นแรงงาน เป็นตัวแทนเชิงบริหาร หรือตัวแทนของประชาชนทุกชนชั้น

สังคม

การเปิดประเทศและการปฏิรูปเศรษฐกิจของจีนส่งผลให้ประชาชนจีนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคมอย่างกว้างขวาง อาทิ ปัญหาการแพร่ขยายของอิทธิพลตะวันตก ปัญหายาเสพติด ปัญหาการเพิ่มประชากร ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม

เนื่องจากความมั่นคงของรัฐบาลจีนนั้นขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่นของประชาชน รัฐบาลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจระยะยาวและลดช่องว่างระหว่างเมืองกับชนบท ซึ่งกำลังสร้างความขุ่นเคืองให้กับทางชนบท เนื่องจากประชาชนในชนบทนั้นมีความเป็นอยู่ที่เลวลง รัฐบาลได้พยายามแก้ปัญหาโดยใช้มาตรการควบคุมและรณรงค์ให้ประชาชนยึดมั่นในอุดมการณ์สังคมนิยมและชาตินิยม ควบคุมสื่อมวลชนและอินเทอร์เน็ต เพื่อควบคุมการเผยแพร่ข้อมูลที่อาจเป็นภัยคุกคามต่อประเทศ ขณะเดียวกัน ก็พยายามลดช่องว่างระหว่างเมืองกับชนบท ตลอดจนให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนในการประกอบธุรกิจและการดำเนินชีวิตประจำวันมากขึ้น

ในปี 2006 -2010 รัฐบาลจีนได้กำหนดให้ "การสร้างสังคมสมานฉันท์" เป็นเป้าหมายของการพัฒนาประเทศ เพื่อสร้างสังคมแห่งประชาธิปไตยที่เข้มแข็งและมั่นคง โดยเน้นการสร้างงานและจัดสรรรายได้ การพัฒนาระบบประกันสังคม การกระจายทรัพยากรและการศึกษา และการพัฒนาระบบการเก็บภาษี

ทั้งนี้เนื่องจากแรงงานภาคเกษตรมีรายได้ต่ำอีกทั้งยังเป็นภาคที่มีจำนวนแรงงานมากกว่า 800 ล้านคนและเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ทางรัฐบาลจึงเน้นการพัฒนาภาคเกษตรโดยตรง ซึ่งทำให้ภาคเกษตรได้รับการคุ้มครองและสนับสนุนจากรัฐบาลมากขึ้น

3. นโยบายเศรษฐกิจ

ในระหว่างวันที่ 5-14 มีนาคม 2006 ประเทศจีนได้ประกาศแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ซึ่งแผนนี้จะเป็นเสมือน "พิมพ์เขียว" ในการพัฒนาประเทศจีนในระยะเวลา 5 ปี ถัดไป (2006-2010) โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ควบคุมเศรษฐกิจมหภาค เพื่อให้การเติบโตทางเศรษฐกิจในภาพรวมมีเสถียรภาพและพัฒนาอย่างยั่งยืน
2. ส่งเสริมอุปสงค์ภายในประเทศ และสร้างสมดุลระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศและการบริโภคภายในประเทศ
3. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคชนบทตามแนวทางสังคมนิยมแบบใหม่ โดยสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรและภาคเกษตรกรรม
4. ปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและประหยัดพลังงาน
5. ส่งเสริมการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ บนพื้นฐานความคิดของชาวจีน
6. ส่งเสริมนโยบายการพัฒนาภูมิภาค โดยเฉพาะภูมิภาคตะวันตก เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้และกระจายความเจริญให้ทั่วถึง

เป้าหมายหลักของการพัฒนาตามแผนฯ 11 อาทิ

- ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้นประมาณ 8%
- การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในช่วง (2006-2010) จะรักษาระดับอยู่ที่ 8%
- การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในช่วง (2006-2010) จะรักษาระดับอยู่ที่ 7%
- อัตราการใช้พลังงานลดลงประมาณ 4%
- ระดับราคาสินค้าเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยไม่เกิน 3%
- ดุลการชำระเงินระหว่างประเทศสมดุล

4. มาตรการด้านภาษี

ในปี 2007 อัตราภาษีผูกพันใน WTO สำหรับประเทศจีนเฉลี่ยร้อยละ 10.0 ในขณะที่อัตราภาษีที่เรียกเก็บจริง เฉลี่ยร้อยละ 9.7 ลดลงจากร้อยละ 15.6 ในปี 2001 โดยภาษีสินค้าเกษตรอยู่ระหว่าง 0-65% เฉลี่ยร้อยละ 15.3 ลดลงจาก 23.1 ในปี 2001 สินค้าที่ไม่ใช่สินค้าเกษตรอยู่ระหว่าง 0-50% เฉลี่ยร้อยละ 8.8

รายการสินค้าตามพิกัดอัตราศุลกากรระดับ HS ปี 2007 มีทั้งสิ้น 7,500 รายการ ร้อยละ 99.4 เป็นอัตราตามมูลค่า (ad valorem) 49 รายการเป็นอัตรา non-ad valorem ทั้งนี้ 44 รายการเป็นอัตราตามสภาพ (Specific Rate) และ 5 รายการจะเก็บเป็นอัตรา ad valorem หรือ compound rate ขึ้นอยู่กับมูลค่าของสินค้า รายการสินค้าที่เรียกเก็บภาษีในอัตรา non-ad valorem ส่วนใหญ่ ได้แก่ ของที่ใช้ในการถ่ายรูปหรือภาพยนตร์ ไม้และส่วนอื่นๆของสัตว์ที่แช่เย็นจนแข็ง และ เครื่องในสัตว์ปีกที่แช่เย็นจนแข็ง(รายละเอียดตามเอกสารแนบ 1) โดยภายใต้กรอบเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน จีนได้เปลี่ยนทุกรายการดังกล่าวจากอัตรา non-advalorem เป็นอัตราภาษีตามมูลค่าแล้ว โดยจีนได้จัดรายการสินค้าดังกล่าวไว้ใน (1) รายการเร่งลดภาษี ได้แก่ ไม้และส่วนอื่นๆของสัตว์ที่แช่เย็นจนแข็ง และ เครื่องในสัตว์ปีกที่แช่เย็นจนแข็ง ซึ่งได้ลดภาษีเป็นศูนย์แล้วเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2006 (2) รายการลดภาษีปกติ ได้แก่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายรูปหรือภาพยนตร์ ซึ่งจะลดภาษีเป็นศูนย์ภายในปี 2010 และ (3) รายการสินค้าอ่อนไหวและอ่อนไหวสูง ได้แก่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายรูปหรือภาพยนตร์ ซึ่งสินค้าอ่อนไหวจะลดภาษีเป็นร้อยละ 0-5 ภายในปี 2018 และรายการสินค้าอ่อนไหวสูงจะลดภาษีให้ต่ำกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 ภายในปี 2015

Structure of the MFN tariff, 2007

(Per cent)

	2001	2003	2005	2007	2007 (including AVEs) ^a	Final bound ^b rate
Bound tariff						
1. Bound tariff (lines (% of all tariff lines))	n.a.	100.0	100.0	100.0	n.a.	100.0
2. Simple average bound rate	n.a.	11.3	10.0	9.9	n.a.	9.9
Agricultural products (HS 01-24)	n.a.	16.4	14.7	14.6	n.a.	14.6
Industrial products (HS 25-97)	n.a.	10.4	9.1	9.1	n.a.	9.1
WTO agricultural products	n.a.	16.9	15.3	15.3	n.a.	15.3
WTO non-agricultural products	n.a.	10.4	9.1	9.0	n.a.	9.0
Textiles and clothing	n.a.	15.1	11.5	11.5	n.a.	11.5
3. Tariff quotas (% of tariff lines)	n.a.	0.7	0.7	0.6	n.a.	0.6

4.	Duty-free tariff lines (% of tariff lines)	n.a.	5.9	7.7	7.7	n.a.	7.7
5.	Non- <i>ad valorem</i> tariffs (% of tariff lines)	n.a.	0.0	0.0	0.0	n.a.	0.0
6.	Non- <i>ad valorem</i> tariffs with no AVEs (% of tariff lines)	n.a.	0.0	0.0	0.0	n.a.	0.0
7.	Nuisance bound rates (% of tariff lines) ^c	n.a.	2.3	2.6	2.6	n.a.	2.6
Applied tariff							
8.	Simple average applied rate	15.6	11.1	9.7	9.7	9.7	n.a.
	Agricultural products (HS 01-24)	23.2	16.3	14.6	14.5	14.5	n.a.
	Industrial products (HS 25-97)	14.3	10.1	8.9	8.8	8.9	n.a.
	WTO agricultural products	23.1	16.8	15.3	15.3	15.2	n.a.
	WTO non-agricultural products	14.4	10.1	8.8	8.8	8.8	n.a.
	Textiles and clothing	21.1	15.1	11.5	11.5	11.5	n.a.
9.	Domestic tariff "peaks" (% of all tariff lines) ^d	1.7	1.9	2.6	2.3	2.4	n.a.
10.	International tariff "peaks" (% of all tariff lines) ^e	40.1	25.2	15.6	15.4	15.6	n.a.
11.	Overall standard deviation of tariff rates	12.2	8.4	7.6	7.5	7.5	n.a.
12.	Coefficient of variation of tariff rates	0.8	0.8	0.8	0.8	0.8	n.a.
13.	Tariff quotas (% of all tariff lines)	0.9	0.7	0.7	0.6	0.6	n.a.
14.	Duty free tariff lines (% of all tariff lines)	3.0	6.7	8.6	8.7	8.7	n.a.
15.	Non- <i>ad valorem</i> tariffs (% of all tariff lines)	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	n.a.
16.	Non- <i>ad valorem</i> tariffs with no AVEs (% of all tariff lines)	0.7	0.7	0.7	0.7	0.2	n.a.
17.	Nuisance applied rates (% of all tariff lines) ^c	1.5	2.1	2.6	2.7	2.7	n.a.

n.a. Not applicable.

a AVEs for specific rates provided by the authorities, as available.

b Based on 2007 tariff schedule. Implementation of final bound rates to be reached in 2010. Currently all but 45 tariff lines have reached the U.R. implementation rate; 40 tariff lines are to follow in 2008 and 5 more in 2010.

c Nuisance rates are those greater than zero, but less than or equal to 2%.

d Domestic tariff peaks are defined as those exceeding three times the overall simple average applied rate (indicator 8).

e International tariff peaks are defined as those exceeding 15%.

Note: The 2001 tariff is based on HS96 nomenclature and consists of 7,111 tariff lines; the 2003 and 2005 tariffs are based on HS02 nomenclature and consist of 7,445 and 7,550 tariff lines, respectively; the 2007 tariff is based on HS07 nomenclature and consists of 7,645 tariff lines. Calculations exclude in-quota rates and specific rates. The *ad valorem* part of alternate rates were taken into account for the calculations. Calculations for MFN applied tariffs were based on applied duty rates including the interim duty rates. The simple averages not including interim rates are respectively 15.9%, 11.2%, 9.9% and 9.8% for 2001, 2003, 2005 and 2007. For 2007, interim duty rates are only included when fully applied at the 8-digit level. For the other years, interim duty rates are also included when partly applied to an 8-digit tariff line.

Source: WTO Secretariat calculations, based on data provided by the Chinese authorities.

ในปี 2007 จีนมีการให้สิทธิพิเศษทางภาษีฝ่ายเดียวกับสินค้าประมาณร้อยละ 98 ที่นำเข้าจากประเทศพัฒนาน้อยที่สุด 37 ประเทศ ภายใต้สัญญาการค้าทวิภาคีและการตกลงด้านการค้าระดับภูมิภาค และให้ Preferential duty แก่ประเทศสมาชิกใน Bangkok Agreement, ปากีสถาน, ประเทศสมาชิกอาเซียน (ตามความตกลงเขตการค้าเสรี อาเซียน-จีน), ช่องกง และมาเก๊า ทั้งนี้ ภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน จีนได้ลดภาษีให้ไทยแล้ว จำนวน 4,939 รายการ อัตราภาษีเฉลี่ยร้อยละ 6.2 แบ่งเป็นสินค้าเกษตรเฉลี่ยร้อยละ 6.9 และสินค้าที่ไม่ใช่สินค้าเกษตรเฉลี่ยร้อยละ 6.1

Summary analysis of China's preferential tariff, 2007

(Per cent)

	Number of preferential lines	Overall average	WTO agriculture	Grains	WTO non-agriculture	Leather, rubber, footwear & travel goods	Textiles & clothing	Transport equipment	Petroleum
MFN		9.7	15.3	33.9	8.8	12.7	11.5	12.5	5.5
Preferential tariff rates									
APTA ^a	1,652	9.1	14.3	33.8	8.3	11.5	10.4	12.0	5.4
ASEAN ^b									
Brunei Darussalam	5,188	6.1	6.5	33.9	6.0	7.5	7.8	11.7	4.9
Cambodia	486	8.8	10.3	33.9	8.5	12.7	11.5	12.5	5.5
Indonesia	4,941	6.2	6.5	33.9	6.1	8.5	8.2	11.8	5.4
Laos	372	9.0	12.0	33.9	8.5	12.7	11.5	12.5	5.5
Malaysia	4,973	6.1	6.5	33.9	6.1	8.2	8.3	10.9	4.9
Myanmar	5,146	6.0	7.5	33.9	5.8	7.5	7.2	9.7	4.9
Philippines	4,974	6.5	8.7	33.9	6.1	8.0	8.1	11.3	4.9
Singapore	5,270	6.0	6.5	33.9	5.9	7.4	7.8	9.6	4.9
Thailand	4,939	6.2	6.9	33.9	6.1	8.6	7.8	11.3	4.9
Viet Nam	4,929	6.2	7.1	33.9	6.1	7.7	8.0	11.0	5.5

	Number of preferential lines	Overall average	WTO agriculture	Grains	WTO non-agriculture	Leather, rubber, footwear & travel goods	Textiles & clothing	Transport equipment	Petroleum
Hong Kong, China	1,443	7.5	13.3	33.9	6.6	9.3	5.4	12.4	5.2
Macao, China	644	8.5	14.3	33.9	7.6	11.3	7.8	12.5	4.9
Pakistan (up to 30 June)	2,171	8.2	13.6	33.8	7.4	11.1	6.3	12.0	5.4
Pakistan (as of 1 July)	5,874	7.9	13.4	33.6	7.0	10.8	6.1	11.6	5.1
Chile	6,722	3.5	8.3	33.2	2.8	4.2	0.3	0.7	4.0
Unilateral preferential tariff rates for LDCs									
Special rates for 28 African LDCs ^a	186	9.5	15.0	33.9	8.6	12.0	11.1	12.5	5.2
Special rates for Bangladesh	165	9.5	15.1	33.9	8.6	11.2	10.7	12.5	5.5
Cambodia	242	9.3	13.9	33.9	8.5	12.7	10.7	12.5	5.5
Laos	446	9.0	13.1	33.6	8.3	11.2	9.7	12.5	5.5
Myanmar	390	9.1	12.6	33.9	8.5	12.0	10.5	12.5	5.5
Special rates for some Asia and Pacific countries ^d	278	9.2	14.9	33.9	8.3	12.0	10.1	12.5	5.5
Bangladesh ^e	1,708	8.9	14.2	33.8	8.1	10.3	9.7	12.0	5.4
Laos ^f	2,144	8.0	9.6	33.5	7.7	10.3	8.8	12.0	5.4
Cambodia ^g	606	8.6	9.8	33.9	8.4	12.7	10.7	12.5	5.5
Myanmar ^g	5,197	5.9	6.7	33.9	5.8	7.1	7.1	9.7	4.9

a Preferential rates under APTA apply to Bangladesh, India, the Republic of Korea, Lao PDR, and Sri Lanka.

b Including Early Harvest Arrangement as applicable.

c These are Angola, Benin, Burundi, Cape Verde, Central African Republic, Comoros, Democratic Republic of Congo, Djibouti, Equatorial Guinea, Eritrea, Ethiopia, Guinea, Guinea-Bissau, Lesotho, Liberia, Madagascar, Mali, Mauritania, Mozambique, Niger, Rwanda, Senegal, Sierra Leone, Sudan, Tanzania, Togo, Uganda, and Zambia.

d These are Afghanistan, the Maldives, Samoa, Vanuatu, and Yemen.

e Including APTA preferential rates, and special preferential tariff rates.

f Including APTA preferential rates, ASEAN preferential rates, and special preferential tariff rates.

g Including ASEAN preferential rates, and special preferential tariff rates.

Note: Calculations exclude in-quota and specific rates and include interim duty rates. The number of preferential lines only corresponds to tariff lines that are lower than MFN applied (including interim) rates.

Source: WTO Secretariat calculations, based on information provided by the Chinese authorities.

นอกจากนี้จีนยังมีการใช้ Tariff Escalation หรือการเก็บภาษีในอัตราที่ต่างกันสำหรับสินค้าในแต่ละขั้นตอนการผลิต เช่น สินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่มและ ยาสูบ โดยสินค้าที่อยู่ในขั้นตอนแรกของการผลิตจะมีอัตรารภาษีที่ต่ำกว่าสินค้าที่ผลิตแล้วครั้งหนึ่ง โดยรวมแล้วการนำเข้าสินค้าที่อยู่ในขั้นตอนแรกของการผลิต และสินค้าที่ผลิตเสร็จแล้วจะมีอัตรารภาษีนำเข้าที่สูงกว่าสินค้าที่สำเร็จรูป

ภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT)

ประเทศจีนมีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ในทุกมณฑลและพื้นที่ของจีน ในอัตราที่เท่ากัน โดยแตกต่างกันตามประเภทของสินค้า โดยกำหนดให้ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในประเทศจีน ได้แก่ (1) ผู้ขายสินค้า (2) ผู้รับจ้างทำของหรือผู้ผลิต (3) ผู้นำเข้า

อัตรารภาษีมูลค่าเพิ่มในจีนกำหนดไว้ 3 อัตราได้แก่

1. อัตราร้อยละ 0 ในกรณีที่ใช้กับสินค้าเพื่อการส่งออก เป็นการให้สิทธิพิเศษจูงใจส่งเสริมให้มีการผลิตเพื่อส่งออก
2. อัตราร้อยละ 13 สำหรับสินค้าประมาณ 19 จำพวก (รวมทั้งสินค้าเกษตร และสินค้าที่ไม่มีการแปรรูป เช่น ผลไม้สด)
3. อัตราร้อยละ 17 สำหรับสินค้าทั่วไปที่ไม่อยู่ในสองกลุ่มแรก (ส่วนใหญ่เป็นสินค้า

แปรรูปหรือสินค้าอุตสาหกรรมการผลิต)

ทั้งนี้ ยกเว้นสินค้าเกษตรที่ขายโดยผู้ผลิตภายในประเทศ แต่ผู้ประกอบการของจีนที่ประกอบธุรกิจขนาดเล็กมีเงินทุนต่ำกว่า 1 ล้านดอลลาร์สามารถชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในลักษณะเหมาจ่ายร้อยละ 4 หรืออาจจะหลีกเลี่ยงการถูกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มโดยไม่ออกไปสำคัญรับเงิน แต่จะเสียภาษีเหมาร้อยละ 6 แทนซึ่งต่ำกว่าอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม

๖. มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี

มาตรการห้ามนำเข้า

ในปี 2007 สินค้าที่ถูกห้ามนำเข้าประกอบด้วยสินค้าบางชนิดจากกลุ่มสินค้าต่อไปนี้ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ปืน ผลิตภัณฑ์แร่ ยาง เคมี หนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ เสื้อผ้า ผืนของโลหะมีค่า โลหะสามัญ อุปกรณ์การวัดความเที่ยง และ เครื่องเล่นเกม รวมทั้งการนำเข้าสินค้าเครื่องจักรและเครื่องอุปกรณ์การขนส่งที่ใช้แล้ว คิดเป็นประมาณ 6.5% ของรายการภาษีนำเข้าทั้งหมด

มาตรการห้ามนำเข้าสินค้าเพื่อการผลิตหรือเพิ่มมูลค่า

สินค้าที่ถูกห้ามนำเข้ามาเพื่อการผลิตมี 143 รายการ ประกอบด้วย สินค้าเกษตรบางชนิด (หูลมอบแห้ง รังนก และ ส่วนอื่นที่บริโภคได้ของไก่) ผลิตภัณฑ์แร่ ปูน ของเสียบและเศษโลหะของเล่นใช้แล้ว โดยจีนให้เหตุผลตามข้อผูกพันใน WTO ว่าเป็นไปเพื่อปกป้องความมั่นคง สิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย และความปลอดภัยของมนุษย์ สัตว์ และพืช

โควตาภาษี

จีนมีการใช้โควตาภาษีสำหรับสินค้าประเภท ข้าวสาลี ข้าวโพด ข้าว น้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันปาล์ม น้ำมันจากเมล็ดเรป น้ำตาล ขนแกะ ผ้าฝ้าย และ ปูนเคมี โดยอัตราภาษีนอกโควตาอยู่ระหว่างร้อยละ 19-65 ซึ่งนอกจากผ้าฝ้าย การนำเข้าสินค้าประเภทอื่นก็ยังต่ำกว่าปริมาณโควตาอยู่มาก ทั้งนี้ ภายใต้กรอบเขตการค้าเสรี อาเซียน-จีน มีการลดภาษีในโควตาในพิกัด 01-08 ลงเหลือร้อยละ 0 แล้ว ส่วนที่เหลือยังไม่มีกำหนดการเจรจา

มาตรการอนุญาตการนำเข้า

สินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้าส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าประเภทเคมีภัณฑ์ซึ่งจีนได้ทำความ

ตกลงไว้ในเวทีระหว่างประเทศต่างๆ (International Conventions) เช่น สารเคมีซึ่งจดทะเบียนภายใต้ Chemical Weapons Convention สารเคมีซึ่งสามารถทำลายโอโซนของโลก หรือสารที่ใช้ในการผลิต ยาเสพติด โดยจะต้องยื่นทำ Import Permit กับหน่วยงานต่างๆตามแต่ประเภทสินค้า ในปี 2007 โดยรวมมีรายการที่จะต้องขออนุญาตนำเข้า 10 รายการ ลดลงจาก 214 รายการในปี 2002 ใบอนุญาตมีอายุ 1 ปีปฏิทิน และสามารถขยายเวลาได้ 1 ครั้ง เป็นระยะเวลา 3 เดือน

การออกใบอนุญาตนำเข้าแบบอัตโนมัติ

สำหรับสินค้าที่ไม่มีการจำกัดการนำเข้าแต่จำเป็นต้องมีการควบคุมจะต้องได้รับใบอนุญาตแบบอัตโนมัติ ส่วนใหญ่ได้แก่สินค้าประเภทสัตว์ปีก น้ำมันพืช ยาสูบ ทองแดง ยางธรรมชาติ กระจาดเสียบ อลูมิเนียม เคชเหล็ก ในปี 2550 มีสินค้าที่จะต้องขอใบอนุญาตนำเข้าทั้งสิ้น 624 รายการ ลดลงจาก 1,205 รายการในปี 2005

สิทธิทางการค้า

บริษัทที่ต้องการนำเข้าหรือส่งออกสินค้าหรือเทคโนโลยีจะต้องจดทะเบียนกับ Foreign trade authorities ที่ได้รับการแต่งตั้งมอบหมายจาก กระทรวงพาณิชย์

State Trading

ภายใต้พิธีสารการเข้าร่วมเป็นสมาชิก WTO ของจีน สินค้าที่นำเข้าโดย State Trading Enterprises (STEs) ประกอบด้วย Grain (รวมทั้ง ข้าวสาลี ข้าวโพด ข้าว) น้ำมันพืช น้ำตาล ยาสูบ น้ำมันดิบ น้ำมันแปรรูป ปุ๋ยเคมี และ ผ้า ซึ่งจีนจะต้องเพิ่มสัดส่วนการนำเข้าของ Non-STE สำหรับ น้ำมันดิบและ น้ำมันแปรรูป ร้อยละ 15 ในแต่ละปีสำหรับ 10 ปีแรก ทั้งนี้รายการสินค้าที่จะมีการนำเข้าโดย STE นั้นมีการกำหนดและเปลี่ยนแปลงโดย MOFCOM

ในส่วนของ Non-State Enterprise บริษัทที่ได้รับสิทธิทางการค้าผ่านการจดทะเบียนและมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดในการประกาศปริมาณโควตาและวิธีการจัดสรรสัดส่วน สามารถนำเข้าสินค้าประเภท ข้าวสาลี ข้าวโพด ข้าว น้ำตาล และ ผ้า

สำหรับโควตานำเข้าข้าว กำหนดให้ภาครัฐและเอกชนนำเข้าฝ่ายละครึ่ง โดยโควตาการนำเข้าข้าวเป็นไปตามที่จีนได้ผูกพันไว้ใน WTO ซึ่งมีจำนวน 5.32 ล้านตันต่อปี (2.66 ล้านตัน สำหรับเมล็ดสั้นและกลาง 2.66 ล้านตัน สำหรับข้าวเมล็ดยาว) ทั้งนี้ ไทยส่งออกข้าวไปจีนเฉลี่ยปีละ 493,985 ตัน โดยชนิดข้าวที่ส่งออกเป็นอันดับที่ 1 คือข้าวหอมมะลิ รองลงมาคือข้าวขาวปทุม และข้าวเหนียว โดยส่วนใหญ่ผู้นำเข้าเป็นภาคเอกชน เป็นการซื้อขายแบบ G to G เพียงเล็กน้อย

มาตรการด้านมาตรฐานและการตรวจสอบสินค้า

ในปี 2001 จีนได้ตั้ง General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine (AQSIQ) ภายใต้ State Council เพื่อควบคุมเรื่องคุณภาพ การศึกษา การวัดและชั่งน้ำหนัก การตรวจสอบสินค้า เข้า-ออก การกักกันพืชและสัตว์ การออกใบรับรอง การรับรองระบบงาน การกำหนดมาตรฐาน การบริหารการบังคับใช้กฎหมาย

จีนได้มีการประกาศใช้กฎหมายหลายอย่างซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับรองสินค้า (compulsory product certification) รวบรวมกฎการออกใบรับรองสำหรับสินค้านำเข้าและสินค้าที่ผลิตภายในประเทศไว้ด้วยกัน รวมทั้งจัดทำบัญชีรายชื่อสินค้า สำหรับ compulsory certification, technical regulations, standards and conformity assessment procedures, marks, และการบังคับใช้ตรา China Compulsory Certification (CCC)

การบังคับติดฉลาก

ภายใต้กฎหมาย Labeling สินค้าทุกชนิดต้องติดฉลากภาษาจีน โดยฉลากต้องมีข้อมูลดังนี้ ชื่อและ Trademark ของสินค้า ประเภทอาหาร ชื่อและที่อยู่ผู้ผลิต Country of Origin ส่วนประกอบตามปริมาณมากไปน้อย น้ำหนักสุทธิ วันผลิต วันหมดอายุ วิธีบริโภค Batch Number และ Standard Code ที่เกี่ยวข้อง

มาตรการภาษีตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน

ช่วงปี 2005 ถึง มกราคม 2007 จีนได้โต้สวนกรณีการทุ่มตลาด 39 กรณี มีการประกาศ final measure 16 กรณี ส่วนใหญ่เป็นสินค้านำเข้าจากประเทศญี่ปุ่น (9) ไต้หวัน (7) และสหภาพยุโรป (4) โดยส่วนใหญ่ (69.23%) เป็นสินค้าประเภทเคมีภัณฑ์ รองลงมาคือ พลาสติก ยาง และสินค้าที่ทำด้วยยาง (17.7%)

จีนยังไม่มีการใช้มาตรการตอบโต้การอุดหนุนในช่วงปี 2002 ถึง 2007

การอุดหนุน

จีนมีมาตรการอุดหนุนต่างๆเพื่อสนับสนุน State owned enterprises (SOE) และผู้ผลิตในประเทศ เช่น การตั้งบสนับสนุนโดยตรงจากกระทรวงการคลัง และ รัฐบาลท้องถิ่น รวมทั้งการปล่อยกู้จากธนาคารของรัฐ เช่น State development bank, Export and Import Bank of China เพื่อส่งเสริมการส่งออก, และ Agriculture Development Bank of China เพื่อส่งเสริมการจัดซื้อและจัดเก็บสินค้าเกษตร

6. ปัญหาและอุปสรรคการค้าทวิภาคี

1. หลายปีที่ผ่านมามีไทยขาดดุลการค้า กับจีนมาโดยตลอดแต่ในช่วงหลังมีมูลค่าลดลง อย่างไรก็ตาม ราคาค่าการนำเข้าสินค้าจากจีนยังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องแต่ส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าอุตสาหกรรมและกิ่งอุตสาหกรรมที่มีปริมาณและมูลค่าสูง

2. ในส่วนของสินค้าที่ไทยส่งออกไปจีนเป็นสินค้าเกษตรกรรมหรือสินค้ากึ่งสำเร็จรูปทางการเกษตร โดยที่ในช่วงหลังจีนได้พยายามพึ่งพาตนเองในด้านเกษตรกรรม จนสามารถผลิตสินค้าเกษตรเพียงพอสำหรับในประเทศ โอกาสที่ไทยจะเพิ่มปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรไปจีน จึงมีไม่มากเท่าที่ควร ยังผลให้ปริมาณการส่งออกทางการเกษตร ที่เป็นสินค้าหลักของไทยมีแนวโน้มไม่สม่ำเสมอขาดเสถียรภาพ เพราะความแปรปรวนตามสถานการณ์การผลิต อุปสงค์และอุปทานของจีนเป็นสำคัญ เช่นในกรณีที่เกิดภัยพิบัติในช่วงปี 2008 จีนนำเข้าสินค้าเกษตรจากต่างประเทศรวมทั้งไทยเพิ่มขึ้น

สินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่จีนผลิตได้แก่ ธัญพืช มีปริมาณการผลิต 4,840 ล้านตัน (เป็นข้าว 1,806 ล้านตัน ข้าวโพด 1,394 ล้านตัน ข้าวสาลี 974 ล้านตัน) รองลงมาคือผัก มีปริมาณ 564 ล้านตัน และ น้ำตาล 94.5 ล้านตัน

3. ในรอบ 4-5 ปีที่ผ่านมา จีนเริ่มฟื้นตัวในด้านผลผลิตทางการเกษตร จนกลายเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรกรรมที่สำคัญรายหนึ่ง ทำให้สินค้าบางชนิดของไทยต้องแข่งขัน กับจีนในประเทศที่สาม เช่น ข้าวในตลาดฮ่องกงและเกาหลี, ข้าวโพดในตลาดญี่ปุ่นและเกาหลี, ถั่วเขียวในตลาดอินเดีย เป็นต้น

4. การซื้อขายสินค้ากับจีนยังมีปัญหาด้านความเสี่ยง โดยเฉพาะการชำระเงิน เช่น การขอเปิด L/C

5. สินค้าที่ไทยส่งออกไปจีนส่วนมากมีความสามารถในการแข่งขันลดลง เพราะราคาสูงกว่าประเทศคู่แข่ง เนื่องจากต้นทุนแรงงานเพิ่มขึ้น

6. การนำเข้าสินค้าของจีนมักจะต้องผ่านประเทศที่สาม โดยเฉพาะฮ่องกงและสิงคโปร์ ทำให้มีต้นทุนสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังมีระเบียบขั้นตอนการปฏิบัติทางศุลกากรที่ยุ่งยาก ทำให้ต้นทุนการนำเข้าสูงขึ้น

7. จีนนำมาตรการที่มีใช้ภาษามาใช้มากขึ้น ได้แก่

- การเข้มงวดในด้านสุขอนามัย เช่น จีนระงับการนำเข้าผลไม้ไทย ณ ด่านฝั่งเสี่ยง เขตปกครองตนเองกว่างซีในช่วงปี 2008 โดยฝ่ายจีนอ้างว่าผลไม้ไทยที่ส่งเข้าไปขายมีผลไม้จากลาวและเวียดนามปนเข้าไปด้วย AQSIQ ของจีนจึงสั่งระงับการนำเข้าผลไม้ไทยเป็นการชั่วคราว อย่างไรก็ตามขณะนี้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำลังอยู่ในระหว่างการหารือเพื่อจัดทำบันทึกความเข้าใจกับ AQSIQ เพื่อให้ผลไม้ไทยสามารถผ่านด่านเมืองฝั่งเสี่ยงได้ตามปกติ

- การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมต้องพบกับมาตรการทางเทคนิค (TBT) เช่น ในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ต้องผ่านมาตรฐานข้อกำหนดการใช้สารอันตราย (RoHS) เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม สินค้าอุตสาหกรรม 155 รายการ จะต้องได้รับเครื่องหมาย CCC และสินค้าอาหารสำเร็จรูปมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการบรรจุหีบห่อและฉลากสินค้า

- การขอเครื่องหมาย CCC ต้องใช้เวลาตามขั้นตอนการตรวจโรงงานนาน เนื่องจากรอให้เจ้าหน้าที่จีนมาตรวจสอบ ส่วนการตรวจสอบโรงงานที่ต้องทำซ้ำทุกปี มีค่าใช้จ่ายสูง

เนื่องจากโรงงานต้องรับภาระค่าเดินทาง ค่าที่พัก และเบี้ยเลี้ยงของเจ้าหน้าที่จีน นอกจากนี้การเข้าถึงข้อมูลเป็นไปด้วยความยากลำบากและเป็นภาษาจีน

- มาตรการไคตภาชี โดยกำหนดให้ผู้นำเข้าขอใบอนุญาตและไคตจาจากส่วนกลาง
ในสินค้าข้าว ยางพารา เป็นต้น

๗. ความสัมพันธ์ทางการค้า

7.1 ภาครัฐบาล:

- ข้อตกลงทางการค้า เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 1978
- พิธีสารว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้าไทย-จีน เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 1978
- ข้อตกลงว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ไทย-จีน เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 1985
- ข้อตกลงความร่วมมือด้านวัฒนธรรมไทย-จีน เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2001
- ความตกลงเร่งลดภาษีสินค้าผักและผลไม้ระหว่างไทย-จีน เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2003
- ความตกลงยกระดับคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ เป็น คณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน และความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ไทย-จีน ซึ่งมีการยกระดับประธานคณะกรรมการร่วมฯ จากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงต่างประเทศ เป็นรองนายกรัฐมนตรีของทั้งสองฝ่าย เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2003
- บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย กับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนว่าด้วยการส่งเสริมความร่วมมือทางการค้าการลงทุนและเศรษฐกิจ วันที่ 18 ตุลาคม 2003
- บันทึกความเข้าใจร่วมกันว่าด้วยความร่วมมือด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไทย กับกระทรวงควบคุมและกักกันโรคของจีน เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2004
- พิธีสารว่าด้วยการตรวจสอบและกักกันผลไม้ ที่จะส่งออกจากจีนมาไทย ระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไทย กับกระทรวงควบคุมและกักกันโรคของจีนเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2004 ณ จังหวัดภูเก็ต
- บันทึกความเข้าใจด้านการยอมรับมาตรฐานสุขอนามัยในสินค้าผักสด เนื้อจระเข้ และเนื้อไก่ ระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทย กับกระทรวงควบคุมและกักกันโรคของจีน เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2005 ณ จังหวัดเชียงใหม่

7.2 ภาคเอกชน:

- ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน ได้แก่ สมาหอการค้าแห่งประเทศไทย สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

และสมาคมธนาคารไทย กับสภาส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศแห่งชาติจีน เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 1993

- ข้อตกลงความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้าและวิชาการระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย กับหอการค้ามณฑลเหอเป่ย์ เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2000
- บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งสภาธุรกิจ ไทย-จีนและสภาธุรกิจ จีน-ไทยเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2001

7.3 สภาวะการค้า ไทย-จีน

การค้าระหว่างไทย – จีน

จีนเป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทยมาโดยตลอด โดยในปี 2007 เป็นประเทศคู่ค้าอันดับที่ 3 ของไทย รองจาก สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น โดยเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 3 และเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 2 ของไทย และไทยเป็นคู่ค้าลำดับที่ 15 ของจีน โดยเป็นตลาดส่งออกลำดับที่ 19 และแหล่งนำเข้าลำดับที่ 11 ของจีน ทั้งนี้ ในการประชุม JC ครั้งที่ 2 ในปี 2005 ได้มีการตั้งเป้าหมายการเพิ่มมูลค่าการค้าระหว่าง ไทย-จีน ให้ถึง 50,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2010

การค้าระหว่างไทย – จีน

จีนเป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทยมาโดยตลอด โดยในปีที่ผ่านมาเป็นประเทศคู่ค้าอันดับที่ 3 ของไทย รองจาก สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น โดยเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 3 และเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 2 ของไทย และไทยเป็นคู่ค้าลำดับที่ 15 ของจีน ไทยเป็นตลาดส่งออกลำดับที่ 19 และแหล่งนำเข้าลำดับที่ 11 ของจีน

1. การค้ารวม ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (2003-2007) การค้ารวมมีมูลค่าเฉลี่ย 20,733.59 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 30 ในปี 2007 การค้ารวมมีมูลค่า 31,062.11 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2006 ร้อยละ 22.62 และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.62 ของมูลค่าการค้ารวมของไทย

2. การส่งออก ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (2003-2007) การส่งออกมีมูลค่าเฉลี่ย 9,706.87 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 33.68 ส่วนในปี 2007 การส่งออกมีมูลค่า 14,836.49 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2006 ร้อยละ 26.51

3. การนำเข้า ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (2003-2007) การนำเข้ามีมูลค่าเฉลี่ย 11,026.71 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.29 ส่วนในปี 2007 การนำเข้ามีมูลค่า 16,225.61 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2006 ร้อยละ 19.27

4. ดุลการค้า ไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้ากับจีนมาโดยตลอด ในปี 2007 ไทยขาดดุลการค้ากับจีน 1,389.12 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สถิติสินค้าส่งออกไปจีน

รายการ	2003	2004	2005	2006	2007	% Δ 07/06
1. เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	1,145.3	1,515.3	2,454.5	2,471.9	3,952.5	59.77
2. ยางพารา	715.6	785.0	815.3	1,353.3	1,591.5	17.51
3. เคมีภัณฑ์	311.7	362.2	522.5	1,185.2	1,293.6	9.51
4. เม็ดพลาสติก	388.2	566.3	764.9	909.9	995.2	9.37
5. แผงวงจรไฟฟ้า	204.1	226.5	417.8	654.4	867.2	32.50
6. น้ำมันสำเร็จรูป	125.2	185.9	82.5	340.6	666.1	88.84
7. น้ำมันดิบ	351.8	274.6	538.3	556.8	539.6	-3.09
8. ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	169.4	281.8	383.4	518.1	471.6	-11.00
9. ผลิตภัณฑ์ยาง	41.8	85.3	127.5	282.7	345.4	22.15
10. ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	138.9	209.1	231.1	254.0	268.4	5.66
รวม 10 รายการ	3,741.8	4,507.8	6,299.9	8,549.4	10,991.0	28.55
อื่นๆ	1,947.1	2,607.3	2,867.6	3,159.5	3,845.5	21.01
มูลค่ารวม	5,688.9	7,115.1	9,167.5	11,708.9	14,836.5	26.51

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

สถิติสินค้านำเข้าจากจีน

มูลค่า: ล้านบาทสหรัฐ

รายการ	2003	2004	2005	2006	2007	% Δ 07/06
1. เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	1,149.8	1,208.9	1,731.2	2,083.0	2,525.3	19.14
2. เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	1,188.4	1,483.3	2,146.3	2,696.0	2,110.9	-18.86
3. เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน	230.8	324.5	468.6	643.7	1,353.2	104.19
4. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	339.6	525.2	758.1	994.9	1,232.1	19.14
5. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	98.8	578.0	1,030.1	1,025.8	1,137.4	9.02
6. เคมีภัณฑ์	369.5	539.7	714.4	809.9	1,014.6	26.65
7. สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	185.9	347.7	391.7	496.2	676.0	35.02
8. ผ้าผืน	315.8	381.7	463.2	519.2	579.5	9.92
9. เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด	154.1	226.9	274.6	330.5	471.3	41.37
10. บัญและยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์	77.9	177.4	134.9	206.3	424.3	105.66
รวม 10 รายการ	4,222.0	5,816.4	8,345.8	9,903.0	11,524.5	17.24
อื่นๆ	883.0	2,327.9	2,814.2	3,542.7	4,701.1	24.56
มูลค่ารวม	6,002.2	8,144.3	11,160.0	13,445.7	16,225.6	19.27

ข้อมูลสรุปการค้าระหว่างประเทศของไทยกับจีน

ปี (ปี ค.ศ.)	ปี 2557 (ปี ค.ศ. 2014)					ปี 2558 (ปี ค.ศ. 2015)					ปี 2559 (ปี ค.ศ. 2016)					ปี 2560 (ปี ค.ศ. 2017)					ปี 2561 (ปี ค.ศ. 2018)					
	มูลค่าการค้า (ล้านบาท)	การส่งออก (ล้านบาท)	การนำเข้า (ล้านบาท)	ดุลการค้า (ล้านบาท)	ดุลการชำระเงิน (ล้านบาท)	มูลค่าการค้า (ล้านบาท)	การส่งออก (ล้านบาท)	การนำเข้า (ล้านบาท)	ดุลการค้า (ล้านบาท)	ดุลการชำระเงิน (ล้านบาท)	มูลค่าการค้า (ล้านบาท)	การส่งออก (ล้านบาท)	การนำเข้า (ล้านบาท)	ดุลการค้า (ล้านบาท)	ดุลการชำระเงิน (ล้านบาท)	มูลค่าการค้า (ล้านบาท)	การส่งออก (ล้านบาท)	การนำเข้า (ล้านบาท)	ดุลการค้า (ล้านบาท)	ดุลการชำระเงิน (ล้านบาท)	มูลค่าการค้า (ล้านบาท)	การส่งออก (ล้านบาท)	การนำเข้า (ล้านบาท)	ดุลการค้า (ล้านบาท)	ดุลการชำระเงิน (ล้านบาท)	
ไทย - โลก	11,813,853.63	9,795,136.40	12,016,277.54	8,986,804.03	10,688,420.20	16.14	-17.09	22.68	28.21	18.93	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	
มูลค่าการค้า		5,194,588.61	6,176,302.06	4,612,507.38	5,391,552.80	10.36	-11.22	18.90	22.67	16.89	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	
การส่งออก	5,962,482.49	4,600,547.78	5,839,975.49	4,374,296.65	5,296,867.40	22.43	-22.84	26.94	34.61	21.09	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	
การนำเข้า	-111,111.34	594,040.83	336,326.57	238,210.73	94,685.40	-125.72	634.64	-43.38	-53.34	-60.25																
ดุลการค้า																										
ไทย - จีน	1,202,661.77	1,134,887.15	1,454,023.00	1,077,579.55	1,347,663.03	11.81	-5.64	28.12	35.76	25.06	10.18	11.59	12.10	11.99	12.61											
มูลค่าการค้า		548,760.05	678,631.83	498,768.87	637,852.25	4.15	3.09	23.67	30.71	27.89	9.10	10.56	10.99	10.81	11.83											
การส่งออก	670,342.74	586,127.09	775,391.18	578,810.68	709,810.77	18.74	-12.56	32.29	40.43	22.63	11.24	12.74	13.28	13.23	13.40											
การนำเข้า	-138,023.70	-37,367.04	-96,759.35	-80,041.82	-71,958.52	-158.20	72.93	-158.94	-161.73	-72.93																
ดุลการค้า																										

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

มูลค่าการส่งออก การนำเข้า และดุลการค้าของไทย

๒๖

อันดับ	ประเภท	มูลค่า : ล้านบาท						อัตราการขยายตัว (%)									
		2553			2554(จ.ค.-ก.ย.)			2553			2554(จ.ค.-ก.ย.)						
		มูลค่าการส่งออก	มูลค่าการนำเข้า	ดุลการค้า	มูลค่าการส่งออก	มูลค่าการนำเข้า	ดุลการค้า	มูลค่าการส่งออก	มูลค่าการนำเข้า	ดุลการค้า	มูลค่าการส่งออก	มูลค่าการนำเข้า	ดุลการค้า				
1	ญี่ปุ่น	1,856,687	1,211,476	645,210	-566,266	1,549,956	976,840	573,116	-403,724	33.00	40.85	20.40	74.65	12.16	8.09	19.85	-5.11
2	จีน	1,454,023	775,391	678,632	-96,759	1,347,663	709,811	637,852	-71,959	28.12	32.29	23.67	158.94	25.06	22.63	27.89	-10.10
3	สหรัฐอเมริกา	980,940	342,120	638,820	296,700	817,439	308,874	508,565	199,691	14.56	18.56	12.53	6.29	10.69	19.10	6.14	-9.15
4	มาเลเซีย	677,834	343,235	334,599	-8,636	581,025	290,458	290,567	109	21.89	16.24	28.28	-74.93	12.81	11.56	14.09	
5	สิงคโปร์	487,084	201,897	285,187	83,290	461,134	190,193	270,941	80,748	6.98	2.31	10.55	37.40	23.91	21.80	25.44	34.95
6	ฮ่องกง	472,017	58,232	413,785	355,553	456,514	59,103	397,411	338,307	23.28	-2.38	28.02	34.90	35.06	34.77	35.10	35.16
7	อินโดนีเซีย	414,591	181,735	232,856	51,121	415,685	181,882	233,802	51,920	43.05	38.83	46.53	82.51	32.94	34.57	31.71	22.56
8	ออสเตรเลีย	485,777	188,678	297,099	108,421	390,016	197,249	192,767	-4,481	15.01	44.68	1.76	-32.88	6.00	44.94	-16.85	
9	สหราชอาณาจักร	366,054	275,996	90,058	-185,938	373,068	305,648	67,420	-238,228	16.91	20.40	7.38	27.91	40.83	55.30	-0.99	85.08
10	เกาหลีใต้	372,805	258,537	114,268	-144,269	324,594	215,311	109,284	-106,027	31.79	38.43	18.89	59.15	14.22	8.89	26.41	-4.72
11	นิวซีแลนด์	295,776	166,506	129,270	-37,236	283,450	166,280	117,170	-49,110	53.02	94.80	19.89		23.08	23.35	22.70	24.91
12	ไต้หวัน	320,137	218,158	101,979	-116,179	273,660	179,143	94,517	-84,626	32.44	32.18	33.00	31.47	15.58	9.99	27.90	-4.88
13	ซาอุดีอาระเบีย	247,320	180,125	67,196	-112,929	230,719	176,261	54,458	-121,802	24.16	31.39	8.21	50.58	25.99	35.25	3.14	57.12
14	เยอรมนี	252,652	148,278	104,374	-43,905	212,186	123,595	88,590	-35,005	21.56	25.30	16.61	52.26	11.81	9.38	15.39	-3.35
15	เวียดนาม	229,177	44,714	184,463	139,749	212,093	46,922	165,171	118,248	10.73	-6.35	15.85	25.36	27.79	40.66	24.55	19.13
รวม	15 ประเทศ	8,912,873	4,595,078	4,317,795	-277,283	7,929,203	4,127,570	3,801,633	-325,937	24.85	30.61	19.26		19.08	19.91	18.19	44.28
อื่นๆ		3,103,405	1,244,897	1,858,507	613,610	2,759,217	1,169,297	1,589,920	420,622	16.82	15.01	18.07	24.82	18.52	25.47	13.89	-9.37
รวมทั้งสิ้น		12,016,278	5,839,975	6,176,302	336,327	10,688,420	5,296,867	5,391,553	94,685	22.68	26.94	18.90	-43.38	18.93	21.09	16.89	-60.25

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

ภาคผนวก

ตารางเปรียบเทียบการปรับกฎเฉพาะรายสินค้า (PSR) ฉบับปี HS 2002 เป็นฉบับปี HS 2007 ภายใต้ ACFTA

H.S. 2002	Description of Goods	Specific Rules of Origin	correlation table HS 2002 to 2007	H.S. 2007	Description of Goods	Specific Rules of Origin	Remark
3006.10	- Sterile surgical catgut, similar sterile suture materials and sterile tissue adhesives for surgical wound closure; sterile laminaria and sterile laminaria tents; sterile absorbable surgical or dental haemostatics	GR ≥ 40%	3006.10 ex3920.10 ex3920.20 ex3920.30 ex3920.43 ex3920.49 ex3920.51 ex3920.59 ex3920.61 ex3920.62 ex3920.63 ex3920.69 ex3920.71 ex3920.72 ex3920.73 ex3920.79 ex3920.91	3006.10	- Sterile surgical catgut, similar sterile suture materials (including sterile absorbable surgical or dental yarns) and sterile tissue adhesives for surgical wound closure; sterile laminaria and sterile laminaria tents; sterile absorbable surgical or dental haemostatics; sterile surgical or dental adhesion barriers, whether or not absorbable	CTH or GR ≥ 40%	เกณฑ์เปลี่ยน
3920.10		CTH or GR ≥ 40%	ex3920.92				
3920.20		CTH or GR ≥ 40%	ex3920.93				
3920.30		CTH or GR ≥ 40%	ex3920.94				
3920.43		CTH or GR ≥ 40%	ex3920.99				
3920.49		CTH or GR ≥ 40%	ex3921.11				
3920.51		CTH or GR ≥ 40%	ex3921.12				
3920.59		CTH or GR ≥ 40%	ex3921.13				
3920.61		CTH or GR ≥ 40%	ex3921.14				
3920.62		CTH or GR ≥ 40%	ex3921.19				
3920.71		CTH or GR ≥ 40%	ex6002.40				
3920.72		CTH or GR ≥ 40%	ex6002.90				
3920.73		CTH or GR ≥ 40%	ex6003.10				
3920.79		CTH or GR ≥ 40%	ex6003.20				
3920.91		CTH or GR ≥ 40%	ex6003.30				
3920.92		CTH or GR ≥ 40%	ex6003.40				
3920.93		CTH or GR ≥ 40%	ex6003.90				
3920.94		CTH or GR ≥ 40%	ex6005.90				
3920.99		CTH or GR ≥ 40%					
3921.11		CTH or GR ≥ 40%					
3921.12		CTH or GR ≥ 40%					
3921.13		CTH or GR ≥ 40%					
3921.14		CTH or GR ≥ 40%					
3921.19		CTH or GR ≥ 40%					
6002.40		Process Rule or GR ≥ 40%					
6002.90		Process Rule or GR ≥ 40%					
6003.10		Process Rule or GR ≥ 40%					
6003.20		Process Rule or GR ≥ 40%					
6003.30		Process Rule or GR ≥ 40%					
4103.90		GR ≥ 40%	4103.90	4103.90	Other raw hides and skins (fresh, or salted, dried, limed, pickled or otherwise preserved, but not tanned, parchment-dressed or further prepared), whether or not dehaired or split, other than those excluded by Note 1 (b) or 1 © to this Chapter: - Other	CTH or GR ≥ 40%	เกณฑ์เปลี่ยน
4103.10		GR ≥ 40%	4103.10				
ex 4301.80		CTH	ex4301.80				
ex4301.90		CTH	ex4301.90				

สำนักวิชาการ ให้การบริการทางวิชาการ

๑. ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนประดิพัทธ์ ให้บริการในวันและเวลาราชการ
- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านการเมืองการปกครอง ความมั่นคง การทหาร การยุติธรรม กฎหมายระหว่างประเทศ
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อนุญาโตตุลาการ ทรัพย์สินทางปัญญา
- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๑ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม การเงิน การคลัง การธนาคาร การลงทุน งบประมาณ ประกันภัย
อุตสาหกรรม คมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเกษตรและสหกรณ์
- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม แรงงานและสวัสดิการสังคม เด็ก สตรี
การสาธารณสุข การท่องเที่ยว การกีฬา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม การพลังงาน
๒. ณ จุดบริการสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (E-knowledge Services) อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓
ให้บริการในวันและเวลาราชการ สำหรับวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้บริการถึงเวลา ๑๙.๓๐ น.
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๗ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๘